

Становище

от проф. д.ю.н. Вихър Кискинов,
научен ръководител на Калина Орлинова Георгиева,
редовен докторант по професионално направление 3.6. - Право (Информационно право)
за дисертация на тема „Повторно използване на информация от обществения сектор“

1. Общи бележки

Дисертационният труд се състои от въведение, три глави, заключение с общ обем 228 страници. Приложен е списък на използваната литература на кирилица и латиница. Структурата отразява поставените изследователски задачи.

Глава първа започва с анализ на процеса по формиране и начално развитие на правното явление „повторното използване на информация от обществения сектор“. В логическа връзка се анализират приетите нормативни актове. Особено внимание се обръща на общественото развитие, водещо до възникване на концепция за отворени обществени данни, както правно-нормативното отражение на това развитие.

В глава втора се анализира действащия до 2013 г. в ЕС и до 2015 г. в България правен режим на повторно използване на информация от обществения сектор. Представени са същностните разлики на института с този на достъпа до обществена информация. Обобщени са последиците от действието на първата правна рамка за повторно използване на информацията от обществения сектор в Европейския съюз и в Република България.

Глава трета проследява нормативното въвеждане на отворените данни в българското законодателство от края на 2015 г. с внимание, обхващащо позитивноправно състояние и практическо приложение. Анализирани са съотношенията на тази материя със сходни правни институти.

2. Оценка на резултатите и приносите на докторанта

В своята цялост дисертационният труд разглежда повторното използване на информацията от обществения сектор като динамично развиващо се правно явление. Прави впечатление една съществена цел, поставена и осъществена в процеса на научното изследване. Повторното използване е анализирано в контекста на общото право на информация, като част от неговото развитие и конкретизация съвместно с правото на достъп до обществена информация и материята на отворените данни.

Изследването обобщава нормативните източници, синтезира проблемите в материята и разглежда новостите на европейската законодателна рамка и отражението им в българското законодателство, съпоставяйки ги от понятийна, съдържателна и процедурна гледна точка.

Материята на повторното използване на информацията в обществения сектор е нова не само у нас. Всеки теоретичен и конкретно-нормативен анализ в тази област, качествено осъществен, както е в случая, има приносен характер. Като към тези обстоятелства се добавят събирателните качества на правния институт, новостите добиват обхват, близък и съизмерим с класически утвърдени правни понятия с обхват общата теория на правото и простиращи се в

основните публичноправни отрасли. Приносите се разпростират от изясняване на обхвата, съдържанието и предмета на правната уредба, мястото на материята, връзките между правото на информация, достъпа до обществена информация и повторното използване на информация от обществения сектор. Към това са добавени анализи на понятието „отворените данни“, новост дори в европейските мащаби. Авторът е успял да формулира препоръки за развитие на институтите на повторно използване на информация от обществения сектор и отворени данни.

Непременно следва да се отчете познавателния принос на дисертацията. Материята на повторното използване, нейното нормативно, включително функционално развитие, са явления, които са не особено популярни в правните научни среди и практиката на държавното управление. Изявяването на особености, връзки, взаимодействия поставя дисертацията в реда на четивата, обогатяващи общото и специализирано правно познание.

3. Критични бележки и препоръки

Не намирам основания за съществени критични бележки. Като препоръки към автора може да се формулират предложения за обогатяване на темата в няколко насоки. Преди всичко, може да се развие темата за съотношението между основните права на гражданите и повторното използване на обществената информация. Формират се нови механизми за осъществяване на конституционно закрепени права. Реализацията на тези механизми дава резултати, които обогатяват това право и дават нови негови измерения, непознати на конституционноправната теория. На второ място и като продължение на горната проблематика, подходящо е в едни бъдещи изследвания да се очертаят юридическите характеристики на функциите и производствата на държавните органи, чрез които се предоставя достъп до обществена информация. Теоретичните обобщения в тази област съдържат потенциал за развитие на редица традиционни правни институти в конституционното и административното право.

4. Заключение

Дисертационният труд представлява завършено научно произведение с ясно определени цели и съответно постигнати изследователски резултати. В качествен аспект работата като цяло и достигнатите изводи покриват изискванията за дисертационен труд.

Като научен ръководител давам висока оценка на цялостната работа на кандидата и предлагам на научното жури да присъди образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление 3.6. - Право (Информационно право) на Калина Орлинова Георгиева за дисертационния труд „Повторно използване на информация от обществения сектор“.

София,
27.02. 2017 г.

.....
проф. д.ю.н. Вихър Кискинов